

TILSYNSRAPPORT 2008

Det er nu 3. gang, jeg skal aflægge rapport for tilsynet på Uhre Friskole. Det betyder jo så, at jeg har været med fra starten; og det har været spændende. Jeg kendte jo udmærket den gamle Uhre Skole og har altid befundet mig godt herude. Det faldt derfor ganske naturligt, at jeg kunne påtage mig tilsynsopgaven og være med til at løbe den nye friskole i gang. Jeg kunne dermed også i nogen grad sikre mig, at den nu trak i den rigtige retning, nemlig den grundtvig-koldske.

Det er gået fint. Skolen har udviklet sig i den rigtige retning. Den har vid udstrækning holdt fast ved det bedste fra den gamle skole samtidig med, at den har udnyttet den frihed, som friskoleloven giver mulighed for, og den energi en ny begyndelse kan tilbyde. Jeg har fornemmet en god stemning og munterhed på skolen både blandt eleverne og de ansatte. Men jeg har også oplevet en seriøsitet og ansvarlighed i arbejdet, så skolen rigeligt står mål med det, der forlanges i henhold til skoleloven.

Det gælder også det snart forgangne skoleår. Jeg har stort set besøgt alle klasser og i mange forskellige fag. Da jeg var her i forældreugen, kunne jeg vagabondere rundt og opleve meget forskelligt og få snakket lidt med forældrene.

Hver gang jeg har været på tilsyn, har jeg haft en lang og grundig snak med skolelederen. Hørt om planer og problemer. Drøftet forholdet til kommunen og det omgivende samfund herunder forældrekrederen. Disse samtaler har været en vigtig del af tilsynet; og skolelederen har aldrig virket fortravlet eller stresset, men har givet samtalerne den tid, der var nødvendig.

Jeg kan således i det omfang, det nu kan lade sig gøre, stå inde for, at Uhre Friskole lever op til lovens krav og bestemmelserne i de fag, som tilsynet skal omfatte. Jeg var blevet stillet i udsigt fra højeste sted, at der ville ske en lempelse og en rimelig tilpasning af bestemmelserne vedrørende tilsyn. Det er ikke sket endnu; og derfor vil jeg anbefale min efterfølger ikke at lade sig skræmme af bekendtgørelsens store ord. Det er skrivebordsarbejde, og jeg tror ikke, der findes det menneske i Danmark, der kan leve op til bestemmelserne. Man må gøre tingene, så godt man kan, og sørge for, at der er tillid til stede i forhold til ansatte og elever.

Til sidst nogle ord om sidste gang jeg var på tilsyn den 3. april. Vi havde aftalt, at jeg skulle fortælle en historie for hele skolen efter morgensangen; og det var dejligt at opleve den lydhørhed, som var til stede. Senere var jeg så i 1. klasse til matematik,

og det mente de kvikke små elever var højst tiltrængt, da jeg i min fortælling havde påstået, at to og to er fem. I øvrigt har 1. klasse næsten været min hjemmeklasse i år, så jeg rigtig har kunnet følge udviklingen, og det har været godt.

Det var første gang, jeg var med ved en idrætstime. Og hvilken oplevelse. Ungerne skal af med noget energi; men de skal også have motion til alle muskler og led, og de skal have optrænet deres motorik. Men først og fremmest skal de opleve idrætstimen som et skægt og festligt indslag i en lidt stillesiddende skoledag. Og det skal jeg love for, det blev. De drønedede rundt og hoppede og sprang og døde og blev levende igen efter at have været henne hos Kenneth og lave nogle bestemte øvelser. Sommetider var der en, der slog sig; så måtte han eller hun hen og trøstes lidt, og snart gik det løs igen. Hvilken forskel fra min egen barndoms kæft, trit og retning - gymnastik. Stakkels dem, der ikke kunne komme over bukken eller finde ind i takten dengang. De fik nogen af spanskrøret, og de hadede de timer. Her kunne alle være med, og rent kropsligt er det her garanteret ti gange så godt.

Til sidst vil jeg så sige tak til alle for tre spændende år som tilsynsførende. Tak til skoleleder, ansatte, bestyrelse og ikke mindst de kære elever. Nu er det tiden at lade friske kræfter komme til, og vedkommende kan glæde sig til en opgave med liv i.

Arne Ørtved